

[Mads Larsen.]

sige, at Ulykken var overgaaet ham paa Vejen til eller fra Arbejdet, end at Folk, som en saadan Ulykke virkelig var overgaaet, ikke skulde faa Erstatning.

Af de hidtil gældende Bestemmelser vil jeg gerne lige nævne Bestemmelsen om Erstatning til efterladte. Der har man jo bevaret Ordningen fra 1927, hvorefter Erstatningen stiger med Børneantallet, men disse Regler er kun meget ufuldstændige. Der bliver jo ikke ydet større Erstatning til den Enke, der sidder tilbage med 4—5—6 uforsørgede Børn, end til den Enke, der kun sidder med 2 Børn. Jeg vil derfor meget henstille, dels til den højt-ærede Socialminister, dels til det kommende Udvalg, at overveje, om det ikke vilde være muligt at finde Regler, hvorved der blev gennemført en mere systematisk Graduering, saaledes at den Enke, der sidder tilbage med en stor Børneflokk, faar en forholdsvis større Erstatning, selv om det ogsaa i nogen Grad skulde ske paa Bekostning af den barnløse Enke, der maa nøjes med et noget mindre Beløb.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fibiger. Det ærede Medlem siger, at disse Besparelser, hele denne nye Ordning har ikke været krævet fra de forsikringspligtiges, fra Arbejdsgivernes Side. Selv om det ikke har været Tilfældet, forekommer det mig dog, at selve Samfundets Interesse i at opnaa Besparelser i det Tilskud, som de maa yde for at holde Præmien indenfor rimelige Grænser for de paagældende Arbejdsgivere, gør det fuldkommen berettiget at søge nye Veje. Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, naar han siger, at Direktøren ikke bør være Formand for Ulykkesforsikrings-Raadet, at det er efter min Mening et Spørgsmaal, som det vil være berettiget at tage op til Overvejelse i det kommende Udvalg. Jeg tror, det ærede Medlem har nogen Ret i den Betragtning, han her har anført.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Den Ophidselsestilstand, hvori det ærede Medlem Hr. Mads Larsen øjensynlig befandt sig, viser ganske tydeligt, hvor ømt et Sted hos det ærede Medlem jeg har rørt ved med den Forespørgsel.

jeg rettede til ham. Jeg skal, indtil jeg paa ny faar Ordet om denne Sag, indskrænke mig til at bede det ærede Medlem huske det gamle Ord: Selv om man har Uret, behøver man ikke at være uhøflig.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har nu her angivet en hel Række, som han forklarer, reelle Grunde til sin Køvending i denne Sag. Hvad der er den reelle Grund, ved vi alle i dette Ting. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skulde have tilstaaet den, det havde jeg heller ikke ventet fra det ærede Medlems Side, men derimod havde han gjort klogere i at undlade hele den Række af Forklaringer, som han her har givet, thi de har jo intet som helst med det faktiske at gøre. Naar det ærede Medlem siger, at det er nødvendigt at skride til at lade 15 pCt.s Nedsættelsen fra 1927 bortfalde af Hensyn til, at man nu gaar over til Rentesystemet, vil det ærede Medlem se, at det har intet som helst paa sig. De Beløb, der efter 1927 er til Kapitalerstatning ved Invaliditeter fra 50 til 100 pCt., ligger mere end tilstrækkelig højt til at indkøbe de Livrenter, som Lovforslaget nu forudsætter skal ydes ved Overgang fra Kapitalsystem til Rentesystem.

Men jeg forstaar jo godt, at det ærede Medlem, saaledes som han nu er situeret, maa se bort fra hele det Grundlag, ud fra hvilket han talte om denne Sag i 1927. Nu gaar han med til en Ordning, som maa komme til at betyde en væsentlig Præmieforhøjelse. Den Gang sagde det ærede Medlem: De høje Præmier er overmaade trykkende under de nuværende ugunstige Forhold for Erhvervs livet. Mener det ærede Medlem, at Forholdene er mindre ugunstige nu? Den Gang mente det ærede Medlem: Der er overmaade mange Arbejdsgivere, der lige saa fuldt som Arbejderne vover deres Liv i den daglige Gerning, og som maa betale Præmie, for at deres Arbejdere kan faa Erstatning, men ikke har Raad til at tilvejebringe den samme Sikkerhed for sig selv. Maa jeg spørge: Er det ærede Medlem ikke fremdeles af den Mening? Den Gang udtalte det ærede Medlem, at en Erstatning paa 8 000 Kr. til Enker uden Børn under Hensyn til Pristallet fuldt og helt og mere til erstattede de 7 140 Kr. efter 1927-Ordningen. Hvorledes vil det ærede Medlem, naar Pristallet i 1927 var 178, da nu med et Pristal paa 162 begrunde en Forhøjelse fra 7 140 Kr. til 8 400 Kr.? Er det ærede Medlem ikke fremdeles af samme Mening, som han og Ove Rode var af i 1927, da Rode med